

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

N A D R U K V E R B O D E N!

Goeden avond vrienden,

Ja, het is inderdaad vanavond een klein beetje een andere avond dan anders, met een programma dat dus ook wat afwijkt van het gebruikelijke. We hebben lang erover nagedacht hoe wij deze avonden, deze ster-avonden, zo verantwoord mogelijk kunnen geven, en wij hebben gemeend om na de pauze alleen de inzegening plaats te doen vinden, zonder dat daar verder iets bijkomt. Mogelijkerwijze krijgt U nog een inleider daarbij - dat is vaak nodig -, maar is er eenmaal contact gemaakt en kunnen wij tot de inzegening overgaan, dan vindt dit onmiddellijk plaats, zonder dat het gevolgd wordt door "het schone woord" of iets anders. Verder zult U in het begin van de avond genoeg moeten nemen met mijn persoonlijkheid. En aan mij is dan de taak gegeven om U iets te vertellen over de Orde en over de betekenis die deze instraling of inzegening heeft. Daarna krijgt U nog een tweede spreker, die echter ook zal spreken over een onderwerp dat door ons wordt vastgesteld. U ziet dus, het is een beetje anders dan anders. De avond zal waarschijnlijk ook wel iets korter zijn dan anders, maar het is nu eenmaal nodig dat wij, wanneer wij deze dingen doen, ze zo goed mogelijk doen. En uiteindelijk hebben deze ster-avonden een enigszins sacraal karakter. Wij zijn, zoals U weet, een groep uit geest en stof; wij werken in meerdere centra op deze wereld, en voor Uw eigen land en omringende landen is op het ogenblik dat centrum dan hier gelegen. Ons werk is gericht op het verbreiden der verdraagzaamheid, ja zeker, maar onze groep heeft toch ook nog een groot aantal andere doeleinden. En het is misschien niet zo vreemd dat ik U daar eerst eens het een en ander over vertel. Ik behoef er natuurlijk niet meer aan te herinneren, dat wij kunnen falen; wij zijn niet de groten, de sterken, die zonder meer U op kunnen heffen tot een hogere sfeer. Wij kunnen U eigenlijk niets geven, zelfs nog niet eens het bewijs dat er een voortbestaan is, tenzij U onszelf en ons werk als zodanig wilt beschouwen. Maar aangezien wij weten overgegaan te zijn en weten als persoonlijkheid hier terug te komen, is dat voor ons een vanzelfsprekende kwestie. En onze groep is dan ook samengesteld uit een groot aantal verschillende denkrichtingen; het is niet zo dat wij bij ons één bepaald geloof hebben. We hebben een bepaalde overtuiging en die overtuiging is voor een groot gedeelte gebaseerd op onze waarnemingen, experimenten en onderzoekingen. Wij houden ons zo dicht mogelijk bij de werkelijkheid. Toch krijgt een groep als de onze langzaam maar zeker behoefte aan een zekere gedachtengang en een zekere filosofie. Met deze gedachtengang heeft U al ruimschoots kennis kunnen maken, en ik zal ze dus niet in haar geheel uiteen gaan zetten. Ik zou allereerst willen wijzen op datgeen wat we deze avond gaan doen, want daar zit zeer veel mee verbonden dat onmiddellijk slaat op al het werk van onze Orde en tevens op haar denkwijze. We zijn hier allen tezamen, omdat we gezamenlijk een doel nastreven; op enigerlei wijze zoeken wij vrede, bewustwording en uiteindelijk de bereiking van het allerhoogste. Er kan voor ons geen ander doel bestaan dan dat, al het andere is bijzaak. Maar de hoofdzaak is toch dat we iemand tot bewustwording kunnen brengen, dat we gezamenlijk het geestelijk peil steeds kunnen verheffen, terwijl we elkaar steunen. In onze denkwijze is n.l. het heelal één. Wij geloven niet dat er verschillende gebieden zijn en verschillende factoren die altijd van elkaar gescheiden blijven. Wij menen dat God in Zijn grootheid één moment nodig had om de gehele schepping te openbaren. Dat die openbaring voor ons weliswaar een kwestie van tijd en ontwikkeling schijnt te zijn, maar dat dat aan ons ligt. Wij geloven dat in Gods oog en vanuit God de schepping één geheel is, volmaakt zoals Hijzelf is. Kijk, en daar heeft U nu eigenlijk het punt dat voor ons van zo'n groot belang is: één en gezamenlijk in Gods oog reeds volmaakt. En toch zijn wij dat in onze eigen ogen zeker niet. Wij weten dat er aan ons nog heel wat mankeert, dat we heel wat gebreken hebben; we voelen ons beperkt, bekrompen in onze wereld; we zouden graag uit willen breken naar grotere werelden. Nu kan ieder dat probleem op zijn manier oplossen. Er zijn er geweest die zeiden: "dan ga ik persoonlijk stijgen tot God", maar wij zeggen: "dat kan ik niet, tenzij ik eerst één ben geworden met alle anderen, zodat in mijn bewustzijn, alles één zijnde met mij, ik een bewust beeld van de Schepper geef", begrijpt U? En die een-

heidsgedachte, die gedachte van de onverbreekbare band die ligt tussen al het geschapene van het kleinste tot het grootste, van de grofste stof tot de ijste geest, is de grondslag van al ons denken en werken geworden. Wij geloven niet in U als afzonderlijke individuen. Zeker, we weten dat U bestaat en wij weten dat U zichzelf zo ziet, maar wij geloven dat gij, met de gehele mensheid samen uiteindelijk één geheel bent, een geheel dat een deel is van een groter geheel enz., en wij weten dat wij in dat schema ergens passen. En nu gaan wij uit van het standpunt: wij moeten zoveel mogelijk één worden; wij moeten die eenheid juist geestelijk zo door zien te voeren, dat de kerngedachte "verdraagzaamheid", die het onvolmaakte beeld is van ons onvolmaakte streven, langzaam maar zeker wordt overgebracht in het absoluut één zijn met de dingen en daardoor binnentreden in het koninkrijk Gods. Op avonden als deze trachten wij om dan ook deze band te versterken en wij doen dat op verschillende wijzen. In de eerste plaats kunt U ervan overtuigd zijn dat in deze zaal heel wat meer entiteiten aanwezig zijn dan alleen de zichtbaren. Een helderziende kan dat misschien reeds waarnemen. In de tweede plaats zullen wij zodadelijk proberen uit een zo hoog mogelijke sfeer contact te krijgen en kracht hier a.h.w. uit te doen vloeien in deze zaal. Dat is punt twee. Wij willen U iets meegeven van deze geestelijke kracht, in de hoop dat ze U in staat zal stellen Uzelf te verheffen, Uzelf tot een hoger bewustzijn te brengen en daardoor aanvaardbaarder en meer in overeenstemming met het goddelijke te werken op deze wereld en in elke wereld waarin U ooit geplaatst zult worden. Nu weet U, dat wij bovendien hier vanavond draagtekens instralen. En de instraling van die draagtekens is eigenlijk een onderdeel van het programma wat ik U zoëven heb uitgestippeld: eenwording. Want wanneer wij zo dicht mogelijk naderen tot het volmaakte en iets van deze het volmaakte benaderende kracht vast kunnen leggen in een deeltje der materie, dan zal alles wat in de buurt van dat deeltje der materie komt, daardoor beroerd kunnen worden. En nu zit U hier en U zult zodadelijk misschien een ingestraald draagteken op Uw revers spelden of op Uw japon, of misschien meenemen in Uw tas. Zo'n draagteken is gemaakt van edel metaal. De vorm, och, die is eigenlijk nog nieteens van zo'n groot belang. Zeker, het is het teken dat onze Orde zich heeft gekozen, niet de 6-puntige ster van de volledige beheersing van 2 werelden, maar de 5-puntige van de omhoog strevende mens, van de bewustwordende mens. Maar het metaal dat edel moet zijn en van betrekkelijk behoorlijk gehalte, dat is eigenlijk hetgeen waar het om gaat. Want zoals U weet zijn bepaalde metalen, evenals sommige kristallen en edelstenen, zeer sterk vatbaar voor de sfeer en de indruk die van de omgeving daarop wordt afgedrukt. En wanneer wij nu deze krachten opwekken, wanneer wij zo plechtig mogelijk een ogenblik één trachten te zijn, allen tezamen, gij, wij in de sferen en al datgene in de schepping wat wij kunnen bereiken, gedragen door een zuivere liefdegedachte, dan richten wij een deel van die kracht op dode materie, die dit zal bewaren zonder verandering, tenzij Uw eigen gedachten de sfeer en de omgeving langzaam maar zeker die kracht weer doen vervloeien. U zoudt kunnen zeggen dat dat dode metaal - dat misschien toch weer niet zo dood is als U denkt - tijdelijk tot accumulator wordt gemaakt, accumulator van geestelijke kracht, iets wat sterker maakt, wat U in staat stelt om beter in het leven vooruit te komen, beter met het leven af te rekenen als het nodig is, iets wat U in staat stelt om die eenheidsgedachte inniger te beleven en langer bij U te houden, ook wanneer wij er niet onmiddellijk zichtbaar bij zijn, om langs suggestieve en andere weg die eenheid op al Uw zintuigen af te drukken. Magie, o zeker, het is net zo magisch als inwijdingen en inzegeningen in een kerk. Ook wij wijden iets in; wij leggen een magische kracht erin. Wij zeggen niet dat het U bepaalde eigenschappen of bescherming zal verlenen. Dat ligt aan U, maar het zal U in staat stellen in ieder geval om een innerlijke toestand te vinden, die beter dan menig amulet U behoedt voor de misstappen die altijd weer de zware klappen van oorzaak en gevolg op een mens af doen stormen. Ik heb ook gezegd: sacraal. Een sacrament is een uitstorting van krachten, uitstorting van krachten met een bepaald doel vaak. Zo geloven kerken daarin. Ik zou dit sacraal willen noemen, omdat het niet alleen een symbool, maar ook een werkelijk moment van eenheid is tussen verschillende werelden en verschillende sferen, die alle gezamenlijk streven naar één zelfde doel, die de krachten met elkaar willen delen daarvoor. De hoge geest wil ons bijstaan om U te leren; wij willen U bijstaan om bewust te worden, zo bewust dat ge onze leringen niet meer nodig hebt en Uw eigen weg kunt gaan, sterk en overtuigd dat dit Uw weg in het leven is, dat dat Uw geestelijke toekomst is; meer vragen we niet. Wij zijn geen geloof in de werkelijke zin des woords, mijne vrienden. En wanneer er al een organisatie is, dan is dat meer een toevallig begeleidingsverschijnsel dan een intrinsiek deel van ons werk. Wij moeten tezamen een groot werk op deze wereld verrichten. En de Orde op haar manier, heeft die problemen aangepakt, vaak zoekende en experimenteren-

de, werkende met entiteiten van zeer verschillend bewustzijn. En we zijn tot dit resultaat gekomen: Elke groep in deze wereld vraagt een aparte methode van benadering. Voor elke groep is het nodig om ons aan te passen aan de mentaliteit en de geaardheid van het volk als dat mogelijk is voor ons. In elke groep zullen wij rekening moeten houden met het gemiddelde intellect der aanwezigen; we zullen rekening moeten houden met hun gevoelsleven en hun wereld. En dit doen wij dan in lezingen, waarbij wij op het ogenblik op zeven plaatsen in deze wereld bovendien een aantal cursussen geven. Die cursussen die lijken vaak zo onschuldig en misschien in Uw ogen minder interessant. Toch zijn ze bedoeld om in U voorstellingen wakker te roepen die het U mogelijk maken, prettiger, beter te leven, geestelijk meer bewust te worden en langzaam maar zeker het lage peil van het menselijke te verlaten voor een peil dat grenst aan de wereld van de geest of zelfs daarin overgaat. Het is natuurlijk niet mogelijk om alle mensen te bereiken, en de geaardheid van ons werk staat ons niet toe dat wij grote menigten trekken. O zeker, we kunnen een zaal toespreken met een paar duizend mensen, maar het peil zou veel minder zijn dan een zaal van honderd. En zelfs in een zaal van honderd mensen is het ons vaak onmogelijk de dingen te brengen zoals we dat kunnen in een groep van laten we zeggen 20-30 personen. Dus aanpassing is één van de grote hinderpalen om zo te werken als wij het zouden willen, maar tevens een van de middelen om U langzamerhand inzicht te verschaffen in het doel dat wij ons gesteld hebben. Daarnaast zijn we overgegaan tot het instellen van een genezingsgroep. Nu moet U niet denken dat wij van plan zijn om de gehele wereld gezond te maken zonder meer, maar er zijn zeer veel mensen wier ziekte te danken is aan een onjuist inzicht, ziekten die de dokter zuiver stoffelijke noemt. Zelfs infectieziekten kunnen soms uiteindelijk worden teruggebracht tot een gebrek aan weerstand dat op een geestelijke basis rust. En juist deze mensen willen wij helpen, omdat het voor hen noodzakelijk is een zuiver bewustzijn te krijgen, gezond te worden en zo opnieuw het leven in te gaan met een grotere veerkracht, een doelbewuster streven en daardoor een sterker wordende vergroting van bewustzijn. Voor anderen hebben we een meer persoonlijke bijstandsmogelijkheid geschapen. Dat is raad, geen raad die onsympathiek wordt gegeven, maar ook geen raad die volledig gebaseerd is op het inzicht dat wij door U, en vaak ook door het feit dat we al wat langer op de hoogte zijn, dat U raad zult gaan vragen bij ons, Uw omgeving, datgene wat we daar geleerd hebben. We geven U dat beeld zoals wij het zien, niet onfeilbaar, maar met 90% waarschijnlijkheid, omdat we het beter weten dan U, precies zoals we het zien, zakelijk, kort en afgemeten. Wanneer U het niet prettig vindt, er is niemand die U verplicht om zo'n raad op te volgen, zoals U nooit verplicht bent - let wel, verplicht - om iets op te volgen van hetgeen wij U verzoeken of raden; U bent volledig vrij, zoals alle leden van onze Orde vrij zijn. Er is niets wat U tegenhoudt om van hier naar een kerk te gaan, U aan te sluiten bij een andere groep of genootschap. En wanneer U bij ons blijft komen, dan is er niemand die daar ooit iets op zal kunnen zeggen, want U bent vrij om Uw eigen weg te zoeken. Maar wanneer U net zoals de geestelijke broeders waarmee wij tezamen deze groep hebben opgebouwd en gevormd, in U voelt dat de eenheid van de wereld, van de schepping, de kern is waar het om gaat, wanneer U begrijpt hoe noodzakelijk het is dat deze gedachte van eenheid meer en meer in woord en daad, in geestelijke beleving en in bewustzijn wordt uitgedrukt, dan zult U ongetwijfeld, of U nu naar ons luistert of niet, ons werk voortzetten. Wij zijn geen groep die samenkomt alleen maar omdat we een religieus opvattingje hebben over een bepaalde fase van een geloof; wij zijn geen groep die zich vastklampt aan bepaalde waarden over het leven na de dood; we zijn ook geen groep die beweert de alleen-zaligmakende waarheid te kennen. Wij weten alleen dat we zoeken, eerlijk en oprecht, en we weten dat als resultaat van dat zoeken voor ons de noodzaak is gebleken om één te zijn, om de christelijke naastenliefde in de ware zin des woords tot uitdrukking te brengen daar waar we het maar kunnen, niet opzichtig, niet met een zeker flair, niet met persoonlijke reclame dat we zo goed zijn en dat we zoveel doen, maar met een innig en oprecht verlangen om een ander te helpen, ongeacht wat voor ons de beloning zal zijn. Als er geen beloning is is het ook goed, begrijpt U? Zo staat Uw Orde ervoor. En U zult ook begrijpen dat het voor ons een niet al te gemakkelijke stap is geweest om deze avonden uit te breiden op een wijze die we konden verantwoorden. O, we kunnen U elke avond een steravond geven, daar gaat het niet om. Maar om het zo te doen dat het voor onszelf mogelijk is om contacten te leggen die ook voor ons hier lichtende kracht in doet stromen, om wijsheid te vergaren en te verzamelen die uitgedrukt, nu eens niet in woorden maar in de sidderende, lichtende kracht van de geest, iets betekent en vastleggen, dat was moeilijk. En toch is het aantal dier avonden vermeerderd, en ik ben er blij om, en we hopen dat ook U er blij om zult zijn en dat U het zult kunnen waarderen, niet als een avond die eens een afwisseling is, of als iets wat

zo bijzonder mooi en plechtig is, maar als een bevestiging van iets wat in U leeft, de behoefte om één te zijn, geestelijk één te zijn met al het geschapene, opdat in deze eenheid U de volheid Gods geopenbaard zal worden. En wanneer onze Orde dat tot stand kan brengen, of mag helpen om dat tot stand te brengen, dan is ze meer dan ten volle beloond, want al hetgeen wat U aan rijkdom geestelijk opdoet, vergroot ook voor ons de waarde van ons bestaan en ons leven. En zo, mijne vrienden, heb ik dan getracht U een klein inzicht te geven in onze Orde. Misschien vindt U dat er statistieken ontbreken, dat ik de nadruk had moeten leggen op de vele publicaties van Uw eigen groep en de publicaties die ook in andere groepen op het ogenblik reeds begonnen zijn. Misschien vindt U dat ik de nadruk had moeten leggen op het verenigingsleven, op de onderlinge vriendschap van alle leden; dat ik de nadruk had moeten leggen op de organisatie, maar dat kan ik niet oprecht doen, want de organisatie is slechts middel, het doel is het licht, is de eenheid met God. En daarom, mijne vrienden, heb ik gesproken zoals ik gedaan heb en ik hoop dat, wanneer ik iets vergeten heb wat voor U belangrijk lijkt, dat U het mij niet kwalijk neemt. Leef volgens de dingen die U als belangrijk ziet, maar vergeet nooit de grote eenheid. Dan zullen we uiteindelijk allen hetzelfde doel bereiken, dan zullen we allemaal kunnen zeggen: we hebben onze taak volbracht, we hebben geen Orde van Verdraagzamen meer nodig, want we hebben datgene gevonden wat achter alle groepen staat die naar het licht streven: de Schepper zelf. En nu geef ik het woord over aan een tweede spreker die ongetwijfeld ook weer passend voor deze avond, een onderwerp heeft te behandelen. Ik voor mij, ik dank U voor Uw aandacht en zal thans de meer zichtbare en kenbare vorm gaan verlaten, om mij te voegen bij de wachtende groepen die voor deze avond deel willen hebben aan dit gebeuren. Goeden avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN houdt haar bijeenkomsten iedere Vrijdagavond (8 uur) in het Gebouw "KEN U ZELVEN", de Ruijterstraat 41, D E N H A A G.
Bezoekt deze regelmatig en introduceer zoveel mogelijk vrienden en kennissen voorzover zij althans serieus van ons werk willen kennisnemen.

Vrienden,

Er zijn gedachten naar voren gebracht die de kern van ons aller wezen raken. Sta mij toe om deze gedachte van eenheid, van de grote realiteit des levens, verder voor U uit te werken. Eens was er duisternis, leeg en doods lag de ruimte te wachten op de scheppende daad. En ziet, daarin was één bewustzijn, één wil en met een bliksemend woord openbaarde deze zichzelf aan zichzelf. En het werd licht, er kwam vorm, sterren fonkelden aan het firmament, razende wervelingen van sterrennevels toonden een spookachtig spel in een vliedend Al. Lichtende geest, vol tere kleuren wiekte uit en nam op zich de taak om al dit geschapene te leiden tot een bewustzijn. Want ziet, de Schepper, neerziend op Zijn werk, zeide: het is goed. En goed was het werk en vol van volmaaktheid. Maar het werk was slechts de Schepper en de Schepper was eenzaam, eenzaam omdat de schepping Hem geen antwoord gaf en het slechts Z'n eigen stem was die als een echo op Zijn roep antwoordde. En toen is het wonderlijke spel begonnen, niet op deze aarde maar lang voordien. Een deel van het geheel ontwaakte plotseling verschrikt en afgesneden van die grote volheid en zeide: ziet, hier ben ik en daar is de wereld; die wereld is er voor mij om te veroveren, ziet deze zon licht alleen voor mij", want een begrip was er niet. En toen leerde dat groeiend bewustzijn dat er hoge machten waren. Het besloot die macht zelve te verwerven en er ontstond een strijd van alles tegen alles. Sedertdien zijn vele zonnen gedooft en nieuwe opgegaan in het bewustzijn der schepselen, sedertdien zijn er lege plekken gekomen aan het firmament der sterren, sedertdien zijn er werelden vergaan en als koude brokstukken weggeslingerd in de ruimte. Maar de Schepper ziet nog steeds de schepping van de eerste dag en nog steeds zegt Hij: "ziet, zo is het goed" en Hij stuwt de volheid van Zijn kracht uit in die wereld, opdat zij leve, wetend misschien dat eens een stem zal antwoorden die géén echo is; dat er eens, wanneer Hij roept: "gij kind van Mijn denken, waar zijt ge", een stem bewust zal antwoorden, zich richtende tot Hem: Vader, hier ben ik. Eén stem kan niet reiken tot de Vader, niet in die zin, niet in de vervulling en voleinding waardoor de schepping het erfdeel aantreedt dat de Schepper haar laat: kracht, bewustzijn en de wil tot creëren. Maar nu reeds en zo lange tijd reeds, roepen uit alle hoeken van het Al reeds stemmen: Vader, waar zijt Gij? Nog verstaan de kleinen, wij schepselen de stem niet die ons roept, en wanneer we haar een ogenblik verstaan, dan zijn we nog verstomd en overweldigd door de grootheid en durven ons niet uiten. Zo zoeken wij dan naar een weg opdat wij beter verstaan, opdat wij beter kunnen antwoorden op de vraag die de Schepper steeds weer stelt aan Zijn schepping: Kind Mijner gedachten, waar zijt gij? En ziet, bewustzijn bloeit in vele vormen. Terwijl duizenden jaren

voorbijgaan als minuten, groeit er een bewustzijn in de rots. Weer en wind veranderen het van vorm en hij erkent de krachten buiten zich. En ook hij voegt zijn stem bij de vele stemmen die zachtjes murmelen: Vader. En hij spreekt alleen van zichzelf uit, want er is geen kracht die tot hem doordringt en zegt: ziet, daar is de Vader, de kern van ons zijn. Hij weet nog niet waarheen hij zoekt. De planten plooiën open tegen de zon en aanbeddend haar warmte, ruisen en ritselen ze: "Vader", maar er komt geen antwoord, want ze spreken niet hard, niet luid genoeg, ze raken niet totaan de kern van het zijn. En een mens en een geest hebben reeds verder leren grijpen, zij grijpen niet meer naar de bekrompenheid van een enkele ster of een planeet, ver gaat hun weten en denken door tot in de diepste kern van het duistere zijn, temidden van die kokende bol die de kosmos en de schepping heet, en daar voelen zij, is God, zoals Hij rond ons is in alles. Wanneer wij alle dingen daarvan bewust kunnen maken, wanneer de plant en het dier en de mens, wanneer de stenen en de wind samen roepen die ene kreet: "Vader", dan moet de Vader horen, dan is er een verandering gekomen, dan is het niet meer de volmaakte schepping waarin God zich uitleeft, maar dan is het het koninkrijk Gods, het rijk waarin God regeert; dan is uit hetgeen Hij geboren heeft doen worden, Zijn erfgenaam opgestaan, zijn degenen opgestaan die hem kunnen aanhoren en aanschouwen, die Hem kunnen begrijpen en bevatten. En om dat doel te bereiken gaan wij samen. Wij spreken in het dier; wij dansen in de herfstige warmte met de laatste muggen, we dalen met een manestraal over de zee en we spreken diep in het kreunen van de verzakkende aarde. Overal moet hij zijn die stem van de geest, maar ook wij zijn niet sterk genoeg. Ziet, onze stem klinkt, en zelfs de mensheid verstaat ons zo zelden, hoe zou dan de steen ons verstaan en de wind? Hoe zouden de bomen en de bloemen weten wat er gezegd wordt? En daarom moeten wij verder gaan, moeten de mensen aaneen gesmeed worden tot één hecht bewustzijn, moeten de sferen van de meest lichtende tot de laatste sfeer die zich nog tot God bekent, samenwerken in één eenheid, met één stem en één werkelijkheid, met één doel, één bewustzijn. Al deze stemmen samen moeten klinken. En dan zal de aarde horen en weten, dan zal de zon weten, dan is er een einde aan de strijd, aan het doelloze, dan is er een einde aan het onvolkomene, dan kunnen we zeggen: ziet, wij treden voor onze Schepper en wat er dan gebeurt zullen we wel weer zien. We weten niet hoe God is; wisten we het maar. We weten niet wat God is. Konden we maar iets bevatten van Zijn grootheid. We weten dat onze beelden daarover waan zijn; wij zijn alleen niet sterk en niet groot genoeg om een zo groots, zo wonderbaarlijk iets te omvamen en te omvatten. En daarom moet er een verbond gesloten worden, een verbond van de pas ontwakende tot de hoogst bewuste, een verbond dat niet beperkt wordt door een wijze van denken of een wijze van spreken en leven, een verbond dat alleen berust op de innerlijke waarde en de wil om gezamenlijk met anderen te antwoorden op de stem die ons steeds roept: Kind Mijner gedachten, waar zijt gij? Er moet een antwoord komen, dat zijn we verplicht aan onszelf; we weten dat er een God is. Moeten we die God dan misachten, moeten we dan al dit grootse voorbijgaan, moeten we dan zeggen: "och, ons leven is ons recht"? Dat kunnen we toch niet, dat mogen we toch niet; we kunnen toch niet de bron van ons bestaan verloochenen? We moeten antwoorden, en zijn we alleen te zwak, dan zullen we gezamenlijk antwoorden. We zullen steeds meer en meer wezens samen doen werken in één hechte eenheid, elk op zijn plaats steunende en werkende tot het uiteindelijke antwoord zal klinken, zo, dat het in de hemelse hallen wordt verstaan: God, Vader, hier zijn wij. Wanneer dat woord gesproken is, dan is het woord weer aan onze Vader. Dan zal Hij ons leiden en voeren en wij weten niet waarheen en wij vragen niet waarheen. Maar nu is het onze taak, onze taak om uit onze kleinheid, uit onze verdeeldheid één grootse eenheid te smeden, die in staat is, gedragen door ieder en allen, die leiding van God direct, bewust en volledig te aanvaarden, ongeacht wereld, ongeacht sfeer, ongeacht vorm, geloof of wat dan ook. Misschien klinken mijn woorden U wat heftig, misschien ben ik heftig en daarom onverstandig, maar het verlangen naar eenheid, naar bewustzijn, kan worden tot een vlam die je niet verteert en toch steeds blijft branden, een vlam die met je gaat van wereld tot wereld, van leven tot leven, een doel dat al het andere onbelangrijk doet zijn. En dat is het wat ik in U zou willen vastleggen, wat ik erin zou willen hameren met woorden. Ik zou U willen tonen dat niets alleen bestaat, niets. Denkt ge dat één zandkorrel alleen een betekenis heeft? Duizenden samen zijn wat zand. Maar de ongetelde hoeveelheid van kleine delen maakt een strand en zet een grens aan de oceaan. Eén plant kan een wereld niet vruchtbaar maken, en de lucht alleen is niet in staat om een mensdom voldoende zuurstof te geven om te leven. Maar terwijl de planten samenwerken - ook al begrijpt gij mensen dat misschien niet altijd zo goed - samenwerken met U, samenwerken door steeds weer de zuurstof te maken die U nodig heeft, zich voedend met hetgeen gij aan de lucht hebt overgedragen, daardoor kan de

aarde leven. En hoe zouden de planten kunnen leven als niet allerhand kleine organismen die dunne aardschil deden ontbinden en zouten voortbrengen die ze nodig heeft? Hoe zou men kunnen leven zonder al dat andere leven? En dat is alleen Uw wereld. Hoe zou de geest bewust kunnen worden als er niet altijd weer iemand klaarstaat om je te tonen dat deze nieuwe wereld werkelijk is en je in te leiden, je in te wijden in al hetgeen je weten moet? Hoe zou je alleen iets kunnen bereiken? Dat gaat niet; je kunt niet alleen iets bereiken. Altijd weer is de samenwerking, niet alleen van mens en mens of mens en geest, maar van al het geschapene dat werkelijke schoonheid, werkelijk goddelijk leven kan baren. En daarom mijn woorden, die misschien wat zwaar en wat heftig zijn: wij kunnen niet alleen gaan, wij moeten tezamen gaan. En tezamen gaande, zullen wij het einddoel kunnen bereiken; dan zullen wij een antwoord kunnen geven op die stem die ons roept. Roept die stem uit een eenzaamheid of uit een volheid, wie zal het zeggen? Wij kennen onze God niet; wij zoeken Hem slechts. Maar dat het onze taak is om een antwoord te geven dat staat voor mij vast. En daarom ook deze avond, daarom dat vele werk, daarom al die krachten die zo velen der Orde wijden aan U mensen, aan de geest die onbewust is, ja zelfs aan plant en dier, aan ster en planeet. Daarom die eenwording van al die verschillende denkrichtingen in de geest, die uiteindelijk begrepen hebben dat we niet er kunnen komen wanneer we alleen onze eigen richting ingaan. Wij allen tezamen als eenheid, misschien wat verschillend in denken en streven, maar met één doel en met het vaste voornemen, voortdurend antwoord te geven op de grote kracht die ons roept vanuit de kern van het Al. Zo, mijne vrienden, heb ik dan mijn deel van deze avond U voorgelegd. Het komt mij uit het diepst van mijn hart, en ik hoop dat U met mij mee kunt voelen. Dan zullen we misschien een ogenblik iets van die eenheid kunnen realiseren. Wanneer U na een pauze alleen nog de plechtigheid der instraling volgt. De instraling wordt gehouden door één van de hoogst voor ons bereikbare vrienden, die, dank zij de bijstand van anderen, van het lichaam van het medium gebruik zal kunnen maken. Wij hopen dat U niet alleen naar de uiterlijkheid kijkt, maar dat U de innerlijke toestand zult mede willen ervaren van eenheid. Thans echter wens ik U een moment van aangenaam verpozen, waar wij het medium voor een pauze vrij geven. Goeden avond.

NA DE PAUZE.

Goeden avond vrienden,

Ik mag dan voor U deze inzegening, deze instraling een ogenblikje gaan inleiden. U heeft ongetwijfeld zelf reeds vast kunnen stellen, dat wij het eerste gedeelte van deze bijeenkomst hebben gebruikt om mogelijkheden te scheppen die we dan thans zullen trachten te realiseren. Wanneer U op dit moment van buitenaf dit vertrek zoudt kunnen waarnemen, dan zoudt U zien hoe vele lichtende stralen van alle kanten tezamen vloeien hier in dit brandpunt. De wereld van de geest verenigt zich met de wereld van de stof om een kort moment de grote liefdegedachte, die de gehele wereld regeert, tot uiting te doen komen. Nu zult U zodadelijk een ritueel meemaken dat niet zuiver christelijk is. Ik zeg dit, omdat anders misschien het magisch karakter, sommigen Uwer in verwarring zou kunnen brengen. Maar onthoud één ding: het licht dat was in de beginne is het licht dat thans ook over ons schijnt. Namen voor krachten hebben steeds gewisseld met de volkeren en de mensen. De vormen waarin men uitdrukking heeft gegeven aan de hoogste waarheid, zijn elke tijd weer anders geweest, maar de waarheid blijft zichzelf gelijk zoals ook de wereld van licht zichzelf gelijk gebleven is. Mijne vrienden, mijne broeders en zusters in het grote werk der bewustwording, laten wij vooral proberen op dit moment één te zijn, één met de geest, één met allen en alles rond ons, want ik ga thans plaatsmaken voor de vriend, de broeder en meester, die hier deze draagtekens in zal stralen, die zal trachten om voor een kort ogenblik het licht van geest en wereld gelijkelijk uit te doen stralen vanuit dit, opzichzelve zo onbelangrijke punt in de wereld. Ik ben met U, zoals allen der Orde die aanwezig kunnen zijn met U zijn. Wij allen gezamenlijk, ook al zult U ons misschien niet zien, niet horen, zijn één in dit moment, opdat de lichtende kracht moge komen over de wereld en doordringen in de harten der mensen, opdat er een baken worde geschapen voor hen die in de moeilijkheden des levens niet weten waar te zoeken en waar te gaan. Ik laat U thans het medium aan de vriend die de plechtigheid verder voor U zal leiden. Goeden avond.

(Het medium gaat staan met voor zich op de tafel een bak met genummerde vakjes waarin de draagtekens).

Wij gaan beginnen om een ogenblik de eenheid, die voor ons allen het hoogste doel is, de richtende kracht, te realiseren. Laat de wereld met haar rumoer een ogenblik uit Uw oren en ogen verdwijnen, laat alles terugvloeien totdat gij, gij allen hier uit geest en stof, tezamen zijt in een band die oneindig is. Want ziet, licht is ons gegeven, licht tot bewustzijn. Uit de duisternis is de kracht gekomen en het licht heeft haar verslagen. Het licht en de God des lichts regeren en wij willen één zijn met die kracht en die God. Gij Machtige, wanneer ik roep, roep ik in Uw naam. Gij Groten, Uw licht verblindt mij, maar in Uw naam roep ik om kracht. (Stilte) Kracht van het licht, krachtiger dan Sin, machtiger dan Baäl, vuur dat Lucifer doet verbleken, Licht ik roep U. Gij die de zon gesteld hebt als licht voor een wereld en Uw geest als licht voor onze geest. (Stilte) Levend met U, levend door U en levend in U willen wij zijn. (stilte) Laat Uw kracht uitstromen over de wereld; laat ons een wijle het gewicht van Uw macht dragen (Stilte) Geeft Uw kracht en licht en verenig in U een band al wat leeft op de wereld. (Stilte) Laat vrede zijn..... laat er moed zijn.....laat er verlooehening van het "ik" zijn, o licht. (Stilte). En als teken van Uw gave, laat mij Uw kracht nemen en vastleggen in de stof, opdat de gedachte aan Uw licht niet verloren ga. (Stilte) Zo neem ik o God, Uw licht en Uw teken en ik leg het hier in stof als herinnering. (Stilte). Dat dit licht in stof een baken moge zijn, dat het een kracht moge zijn, dat het geest en stof gelijkelijk moge richten in licht en waarheid. (Stilte) Dat het bewustzijn moge regeren, het bewustzijn van het licht voor dezen en allen. Geeft Uw kracht en maak hen tot dragers van waarheid en wijsheid en licht, opdat zij mogen zijn één en kracht en volbrengen Uw werk. Dit, Vader, smee ik U, dit, grote Lichtbron, vraag ik U. In naam van Uw licht dat leeft in mij en allen. Zo zij het, in wereld en sfeer, in licht en duister. In naam van Hem die geschapen heeft, die in stand houdt, zij dit alles gezegend. (Stilte).

(U zult begrijpen dat dit ritueel met de nodige gesticulatie door het medium gepaard ging, en is het dus moeilijk voor de lezers die hierbij niet aanwezig waren, zich voldoende in dit gebeuren in te leven, daar juist van de houding van het medium veel kracht in deze uitging.)

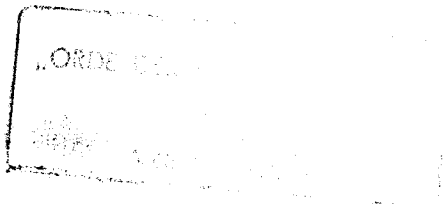
Hierna komt de intelligentie die hierbij als inleider fungeerde nog even terug en zegt het volgende:

Vrienden,

Wij mogen niet meer vergen dan gevergd is. Ik geeft U het medium vrij, maar laat een ogenblik nog deze rust en sfeer met U zijn. Goeden avond.

Na nog een ogenblik van diepe stilte sluit de voorzitter met de woorden:

Vrienden, ik wens U een gezegende huisgang met Uw bekrachtigde eretekens.

Van de band overgenomen
en gestencil d
door
J. R i e n t j e s
Type- en Copieerinrichting
HAVENKADE 60 - SCHEVENINGEN
Telefoon : 55 41 62

